

Sygn. akt III U 566/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2022r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Piotr Witkowski
Protokolant:	Sylwia Zarzecka Balcer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 września 2022r. w Suwałkach

sprawy **J. G.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę pomostową

w związku z odwołaniem J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 25 sierpnia 2021r. (...) i z dnia 19 października 2021r. znak (...)

- 1. Oddala oba odwołania.**
- 2. Zasądza od J. G. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. kwotę (...) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt III U 566/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25.08.2021r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił J. G. prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu wskazał, iż zgodnie z art. 4 ustawa z 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 1924 ze zm.) prawo do emerytury przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.,
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
3. osiągnął wiek wynoszący dla mężczyzn co najmniej 60 lat,
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, wynoszący dla mężczyzn co najmniej 25 lat,

5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej,

6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub pracę o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy,

7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Organ rentowy odmówił J. G. prawa do emerytury na tej podstawie, ponieważ:

- nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat,

- po dniu 31.12.2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy,

- nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych Zakład zaliczył J. G. okres zatrudnienia od 17.01.1984r. do 02.05.1984r., od 27.04.1985r. do 19.04.1988r. oraz od 1.07.1992r. do 31.05.2000r., tj. 11 lat i 2 miesiące.

Natomiast Zakład nie zaliczył do pracy w szczególnych warunkach okresu od 1.09.1988r. do 31.12.1991r. w (...), ponieważ wnioskodawca wykonywał wówczas pracę w wymiarze 1/4 etatu. Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z 7.02.1983r. są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Ponadto po 31.12.2008r. nie został zgłoszony w ZUS jako pracownik zatrudniony w warunkach szczególnych. Za okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach od 1.01.2009 r., zgodnie z art. 38 ustawy pomostowej płatnik składek jest zobowiązany złożyć druki ZUS ZSWA do 31 marca danego roku kalendarzowego za poprzedni rok. W przypadku wystąpienia z wnioskiem o przyznanie emerytury pomostowej, zgłoszenie danych o pracy w szczególnych warunkach w danym roku kalendarzowym, płatnik składek przekazuje do zakładu w terminie 7 dni od dnia zgłoszenia wniosku.

Organ rentowy rozważył również żądanie J. G. na podstawie art. 4 w związku z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, zgodnie z którymi prawo do emerytury przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.,

2. na dzień 1.01.2009 r. udowodni okresy pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy (tj. pracy wykazanej w załączniku nr 1 lub 2 ustawy o emeryturach pomostowych), wynoszącego co najmniej 15 lat,

3. osiągnął wiek wynoszący dla mężczyzn co najmniej 60 lat,

4. ma okres składkowy i nieskładkowy, wynoszący dla mężczyzn co najmniej 25 lat,

5. przed dniem 1.01.1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej,

6. nastąpiło rozwiązanie z nim stosunku pracy.

Zakład odmówił przyznania emerytury na podstawie art. 49 ustawy pomostowej, ponieważ:

- na dzień 1.01.2009r. J. G. nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy (tj. pracy wykazanej w załączniku nr 1 lub 2 ustawy o emeryturach pomostowych), wynoszącego co najmniej 15 lat.

- nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą.

Do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 49 ustawy pomostowej Zakład nie zaliczył okresów od 17.01.1984r. do 2.05.1984r., od 27.04.1985r. do 19.04.1988r. oraz od 1.07.1992r. do 31.05.2000r., ponieważ pracodawca nie potwierdził, żeby w tych okresach J. G. wykonywał prace wymienione w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

W tym zakresie wskazał na art. 51 ustawy, zgodnie z którym płatnik składek zobowiązany jest do wystawienia zaświadczenia o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy za okresy przypadające przed 1.01.2009 r. (o ile prace te wymienione zostały w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych).

Ponadto na podstawie dowodów dołączonych do wniosku, uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania, Zakład przyjął za udowodnione 40 lat 3 miesiące 24 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz 11 lat pracy w warunkach szczególnych, zgodnie z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, i żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych.

W odwołaniu od tej decyzji J. G. domagał się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury pomostowej od 1.09.2021r. Podniósł, iż gdyby nawet przyjąć, że nie zachodzą przesłanki z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, to prawo do emerytury pomostowej przysługuje mu na mocy art. 49 ustawy. Fakt, że jeżeli płatnik składki, mimo obowiązku nałożonego w art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych, nie wystawiał stosowanego zaświadczenia o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, nie pozbawia wnioskodawcy prawa do emerytury pomostowej (tak Sąd Apelacyjny we Wrocławiu 19.02.2020r., sygn. AUa 1200/19). Dotyczy to również zaniedbania przez pracodawcę obowiązków wynikających z art. 38 ustawy. Argumentował, że w toku postępowania przed organem rentowym nie został wezwany do przedłożenia dokumentów wskazujących na pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Do tego odwołania dołączył:

- świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 2.09.2021r. na potwierdzenie pracy w (...)w okresie od 20.04.1988r. do 31.03.1991r., przy czym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach wymienionych w wykazie A dział XIV poz. 24 pkt 1 stanowiącym Załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach. (Dz.Urz. MB i PMB Nr 3 z 1983 r. poz.6), praca: kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 (Dz.U. Nr. 8, poz. 43),

- świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 15.09.2021r. stanowiące potwierdzenie pracy w (...)w okresie od 6.11.2000r. do 30.09.2015r., w tym w okresie od 1.01.2002r. do 30.09.2012r. oraz od 1.07.2014r. do 30.09.2015r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach wymienionych w wykazie A dział XIV poz. 24 stanowiącym Załącznik Nr 64 Ministra Komunikacji z dnia 29.06.1983r. w sprawie prac w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortów komunikacji, których wykonywania uprawnia do niższego wieku emerytalnego oraz do wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej. (Dz.Urz. MK Nr 10 poz. 77); praca: kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r., Dz.U. Nr. 8, poz. 43, na stanowisku (...) S..

W okresach wskazanych w tych świadectwach pracy świadczył pracę wyczerpującą postanowienia art. 3 ust. 1 i załącznika 1 pkt 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż wykonywał pracę polegającą na udostępnianiu lub eksploatacji związanej z urabianiem minerałów skalnych.

Dodatkowo podniósł, iż w okresie od 3.05.1984r. do 27.04.1985r. pozostawał w służbie wojskowej. Zarówno przed okresem służby wojskowej, jak również bezpośrednio po nim świadczył pracę w warunkach szczególnych lub o charakterze szczególnym. Okresy poprzedzające służbę wojskową oraz bezpośrednio po niej zostały uznane w zaskarżonej decyzji jako okresy pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze. Natomiast mając na uwadze poglądy judykatury (por. Uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16-10-13 sygn. II UZP 6/13), okres służby wojskowej winien również być uwzględniony przy obliczeniu okresu uzasadniającego prawo do emerytury pomostowej. Dodatkowo wskazał, iż na dzień składania odwołania pozostawał osobą mającą status bezrobotnego. Natomiast dotychczasowy stosunek pracy uległ rozwiązaniu z upływem czasu na jaki został zawarty, tj. z ostatnim dniem sierpnia 2021r. Stąd brak jest przesłanki negatywnej do odmowy przyznania prawa do emerytury pomostowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego od odwołującego się. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Decyzją z dnia 19.10.2021r. organ rentowy również odmówił J. G. prawa do emerytury pomostowej. Podtrzymując argumentację z decyzji z dnia 25.08.2021r. wskazał, że zmienia ją w zakresie spełnienia warunku rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą.

W odwołaniu od tej decyzji J. G. również wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury pomostowej od dnia 1.09.2021r., podtrzymując stanowisko z odwołania od decyzji z dnia 25.08.2021r.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnionego uznać nie można było.

Odwołujący się nie spełnia bowiem warunków do otrzymania prawa do emerytury pomostowej.

Zgodnie z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Natomiast na podstawie art. 49 tej ustawy prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 .

Z powyższego wynika zatem, że warunkiem nabycia prawa do emerytury pomostowej w świetle wykładni językowej art. 4 i art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, po spełnieniu warunków „formalnych”, jest legitymowanie się 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze oraz kontynuowanie pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze określonych ustawą o emeryturach pomostowych (obecnie obowiązujących) tj. po 31.12.2008r. , natomiast, jeżeli osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze określonych ustawą o emeryturach pomostowych to może nabyć prawo do "nowego" świadczenia (emerytury pomostowej) jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres pracy) do 31.12.2008r. można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze określonych ustawą o emeryturach pomostowych (obecnie obowiązujących) w wymiarze 15 lat. Są one określane w art. art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Te szczególne warunki pracy bądź szczególnego charakteru pracy obecnie obowiązujące są po prostu jeszcze bardziej „szczególne”, wskazane są w załącznikach do ustawy. Ustawodawca bowiem, kierując się kryteriami medycznymi, istotnie zawęził krąg ubezpieczonych legitymujących się do otrzymania wcześniejszej emerytury.

Trzeba podkreślić, że treść art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych wskazuje jednoznacznie, że osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która po dniu 31.12.2008r. nie wykazała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy „szczególnej” według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (por. wyrok SN z 13.03.2012r. II UK 164/11, lex nr 1289168, z dn. 4.12.2013r. II UK 159/13 lex 1405231).

Analizując tymczasem sytuację prawną odwołującego się w aspekcie art. 4 jak i art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, to nie spełnił on warunku pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze po dniu 31.12.2008r., określonych w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a przed tym dniem takich nie wykonywał.

Na wstępie wskazać należy odwołującemu się, że można zakwestionować świadectwo pracy potwierdzające wykonywanie zatrudnienia w warunkach szczególnych. Żadne świadectwa pracy (wykonywania pracy w szczególnych warunkach bądź zwykłe) nie są dokumentami urzędowymi w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 kpc, gdyż podmiot wydający takie świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. Tylko dokumenty wystawione przez wskazane organy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Natomiast omawiane świadectwa traktuje się w postępowaniu sądowym jako dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 kpc, stanowiące dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki podlega kontroli zarówno co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i do prawidłowości przywołanej podstawy prawnej. Zatem dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, ani też treść świadectwa pracy, ale tylko wykazanie, że wykonywana przez niego praca miała charakter pracy w szczególnych warunkach.

Dalej należy wskazać, że załączniki do wykazu pracy, stosownie do art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, nie zawierają w wykazie prac w szczególnych warunkach bądź szczególnym charakterze stanowiska pracy „praca: kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 (Dz.U. Nr. 8, poz. 43)”. Ocena zatem tego, czy odwołujący się pracował w szczególnych warunkach bądź szczególnym charakterze, nie może odnosić się do stanu rzeczy dotyczącego kontroli i dozoru wskazanych w wykazie A, Działu XIV poz. 24.

Mając natomiast na uwadze wykaz prac w szczególnych warunkach bądź szczególnym charakterze, do art. 3 ust. 1 pkt. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych i podniesione przez odwołującego się na rozprawie argumenty, ocenie może tylko podlegać praca odwołującego się za sporne okresy czasu pracy w aspekcie pkt. 2 wykazu prac w szczególnych warunkach jako „prace udostępniające lub eksploatacyjne związane z urabianiem minerałów skalnych”. Oczywiście takie prace musiałby być wykonywane w pełnym wymiarze czasu pracy (art. 3 ust. 4 i 5). Mając natomiast na względzie uwarunkowania, jakie dotyczą prac w szczególnych warunkach w aspekcie ustawy o emeryturach pomostowych, kiedy to ustawodawca, istotnie zawężając krąg ubezpieczonych jako pracujących w szczególnych warunkach i eliminując osoby kontrolujące i dozoru prace, uznać należy, że musiały one być wykonywane stale jako ściśle prace i tylko prace sensu stricto „udostępniające lub eksploatacyjne związane z urabianiem minerałów skalnych”. Jak wynika to z opinii biegłego z zakresu górnictwa i geologii J. M., urabianiem nazywamy odłączenie (oddzielenie) części skały (kopaliny, minerałów skalnych) od calizny. Calizna zaś to nienaruszone przez człowieka złoża kopaliny, jakimi są minerały skalne w skorupie ziemskiej. Roboty (prace) udostępniające to roboty (prace) górnicze, mające na celu wykonanie wyrobiska górniczego w trakcie udostępniania złoża oraz sukcesywne zdejmowanie nadkładu w całym okresie eksploatacji złoża. Roboty zaś eksploatacyjne to roboty wydobywcze. Odwołujący się natomiast wprost przy takich robotach i pracach stale nie uczestniczył. W okresie czasu od 20.04.1988r. do 31.03.1991r. w (...) Kopalniach (...) wykonywał prace na stanowisku (...). Jego zakres obowiązków to nadzorowanie napraw sprzętu, kontrola stanu technicznego pojazdów i nadzór nad pracą pracowników zaplecza technicznego. Tak jednoznacznie wynika z dokumentacji pracowniczej tego okresu dotyczącej. Nie sposób więc uznać, aby jego praca w tym okresie dotyczyła stale wykonywanej pracy jako prace udostępniające lub eksploatacyjne z urabianiem minerałów skalnych, nawet jeżeli sam odwołujący się i zawnioskowany przez niego świadek W. O. twierdził, iż tak naprawdę praktycznie cały czas przebywał na terenie, gdzie były wykonywane prace udostępniające lub eksploatacyjne z urabianiem minerałów skalnych. Sąd nie może przecież czynić ustaleń wbrew dokumentacji pracowniczej ubezpieczonych. Poza tym jednoznacznie należy wskazać, że odwołujący się samych prac udostępniających lub eksploatacyjnych związanych z urabianiem minerałów skalnych nie wykonywał. Wykonywanie zaś kontrolnych i dozoru jak wyżej już wskazano, nie może dotyczyć prac wykonywanych w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych.

Tak samo odnieść się i należy i do okresu pracy odwołującego się od 1.01.2002r. do 30.09.2012r. oraz od 1.07.2014r. do 30.09.2015r. w (...) w S.. W tych okresach czasu od 1.01.2002r. był: (...) (...) (podstawowe obowiązki wynikające z zakresu czynności to organizacja i nadzór nad ruchem zakładu), od 1.07.2005r. pełniącym obowiązki (...) Zakładu (...) (podstawowe obowiązki wynikające z zakresu czynności to nadzór nad ruchem kopalni i zakładów przerobowych), od 21.08.2006r. (...) (podstawowe obowiązki wynikające z zakresu czynności to nadzór nad stanem technicznym pojazdów, maszyn i sprzętu), od 1.11.2008r. (...) (podstawowe obowiązki wynikające z zakresu czynności to nadzór nad stanem technicznym pojazdów, maszyn i sprzętu), od 1.01.2012r. (...) (podstawowe obowiązki wynikające z zakresu czynności to nadzór nad stanem technicznym pojazdów, maszyn i sprzętu), od 1.07.2014r. (...) (podstawowe obowiązki wynikające z zakresu czynności to nadzór nad stanem technicznym pojazdów, maszyn i sprzętu). Od 1.10.2012r. do 30.06.2014r. był (...).

Sąd tu w pełni podzielił opinię powołanego biegłego, że odwołujący się nie pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach bądź szczególnym charakterze w rozumieniu art. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych w (...) w S., co zresztą i uczynił odnośnie pracy odwołującego się od 20.04.1988r. do 31.03.1991r. w (...) Kopalniach (...). Owszem, jak odwołujący się sam twierdził i zeznający świadkowie J. L. i J. O., wielokrotnie był obecny na terenie oddziałów i zakładów produkcyjnych, gdzie występowały czynniki szkodliwe dla zdrowia, jednakże praca w tych warunkach nie stanowiła czynności podstawowych, wykonywał także inne prace w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika, przez co nie wykonywał stale pracy szkodliwej w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na zajmowanym stanowisku pracy. Wszakże nie wykonywał prac polegających na udostępnianiu lub eksploatacji związanych z urabianiem minerałów skalnych. Trudno nawet uznać, aby będąc (...) czy (...) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał dozór inżyniersko-techniczny na stanowiskach pracy związanych z wykonywaną pracą przez pracowników w szczególnych warunkach czy szczególnym charakterze. Wszakże (...) nie tylko wykonuje czynności administracyjno-biurowe ściśle związane

ze sprawowaniem dozoru inżynieryjno-technicznego, ale i obowiązki z innych czynności, niemających związku z wykonywaniem bezpośredniego dozoru nad procesem produkcji. Wykonywanie takich czynności w ramach zakresu obowiązków na danym stanowisku pracy uniemożliwia sprawowanie dozoru stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a w konsekwencji wyłącza zaliczenie takiego okresu zatrudnienia do pracy w szczególnych warunkach. Jest to w ocenie Sądu oczywiste. Nie mogą tego zmienić zeznania odwołującego się, że tak naprawdę zawsze czynił dozór inżynieryjno-techniczny, a mu podległy pracownik wykonywał za niego prace administracyjno-biurowe. Jak wynika z zeznań wskazanych świadków dbał w zakładzie pracy o wszystko, nie tylko samą pracę, ale sprzęt i ludzi.

Sąd naturalnie i z wyżej wskazanych powodów nie uznał pracy odwołującego się za wykonywanej w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych od 6.11.2000r. jako (...), gdyż nie były to prace z urabianiem minerałów skalnych.

Mając zatem to wszystko na względzie, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił oba odwołania.

O kosztach zastępstwa prawnego orzekł na mocy art. 99 kpc w zw. z art. 98 kpc. Odwołujący się przegrał sprawę, więc obowiązany jest zwrócić je organowi rentowemu w wysokości określonej w § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r., poz. 265).